

Štev. 11. Leto 3.

Izhaja dvakrat na mesec.
Naročnina četrletno 12 dinarjev.*Svoje pravice bodo uveljavili železničarji le z združeno močjo. Zavedajte se tega, trpini in organizirajte se vsi v USŽJ***Tožba glede gospodarske poslovalnice**

V naši tožbi glede premoženja gospodarske poslovalnice je izdala prva instanca razsodbo, s katero se je postopanje proti toženi gospodarski poslovalnici izreklo za **nično in se je tožba zavrnila**. Proti vsem ostalim tožencem, izvzemši Franc Planinšek-a, se zavrača tožbeni zahtevki.

To razsodbo je sodnik motiviral s sledenimi razlogi:

Razlogi.

1. Predvsem se pripomni, da tožni G. p. kot se razvidi iz njegovih naredb (7) kot juristično osebo in ne morda kakega drugega lastnika te poslovalnice pod tem njegovim firmskim imenom.

Zato je pretrešt tozadne le vprašanje, je li pristoj G. p. svojstvo juristične osebe ali sploh samostojna pravna sposobnost.

Po mnenju sodišča je to vprašanje zanikati.

Med strankama ni spora o tem, da se merodajna za značaj in poslovanje G. p. še vedno določila za živilska skladischa, ki ji je izdala južna železnica.

Po teh določilih pa so živilska skladischa le oddeleki generalne direkcije (čl. 2) in toraj ne samostojne pravne osebe.

Četudi je pravzaprav s tem med strankami vprašanje že rešeno, se vendar povdari, da tudi pri nadaljnem razmotrivanju položaja sodišče ne najde dejstva lastnika (južne železnice, oz. erarja) ali oblastva, ki bi povzročilo, da je ta institucija prvočno lastnina drugega dobila samostojno pravno osebnost.

Čeprav ta institucija ni bila ustanovljena in ni poslovala v cilju dobička, vendar se je vsebina njenega poslovanja izčrpala na gospodarskem polju, poslovala je kot trgovce.

Zato je v prvi vrsti zreizkusiti, da li jo je moč podrediti kakki trgovski združbi, ki ima značaj pravne osebnosti, ali vsaj pravne sposobnosti.

Za takzdržbo so po trgovskem pravu določena točna pravila. Vendar sodišče ne najde v navedbah strank podatkov, da bi moglo G. p. podrediti katerikoli teh združb, pri čemur se pripominja, da G. p. nesporno niti registrirana ni bila.

Preizkusiti je nadalje, da li je postala G. p. morda le pravna oseba po predpisih o. d. z. in političnih zakonov zlasti kot ustanova ali zavod. Tozadno se pripominja v prvi vrsti, da brez statuta juristična oseba ne more obstojati.

Takega štutata, ki bi določil G. P. svojstvo juristične osebe, pa ni.

Zanikati je pa tudi vprašanje, da li je morda premoženje in organizacija G. p. mogla po neki trdnih navadi pravno osamosvojiti in to zlasti na podlagi sledečih uvaževanj:

Po prvotnih pravilih je bila G. p. lastnina in del južne železnice, česar posledica je to, da je ta z vsem svojim premoženjem jamčila za njene obveznosti. Če naj se to jamstveno razmerezje napravi upnikom spremeniti in z osamosvojivijo G. p. očvidno zmanjša, bi bilo zato potrebno jasne, celo iz resnega javnega in zakoničnega dopustnega dejstva, iz katerega bi sledilo, da se dosedanje lastnik tega jamstva opriča. Seveda se to pri današnjem položaju, ko je G. p. visoko aktivna, ne čuti tako ostro, kakor bi se potreba take forme osamosvojite v vsej ostrini pokazala, če bi institucija bila pasivna.

Razmotriva dejstva pa ne pokažejo take jasne in javne preosnove,

zato je dosedanje lastnik tega podjetja še vedno nosilec jamstva, zato pa tudi opravčeni lastnik premoženja G. p.

Ta pa je, kot že rečeno, bila prvočno lastnina južne železnice in potem, kot kasneje izvajano,

prešla v lastnino države.

Tožeca stranka v prvi vrsti utemeljuje pravno sposobnost in samostojnost G. p. nekako tako, da je država ni prevzela od južne železnice v svojo upravo, ampak jo pustila samosvoje naprej poslovati, da je nato G. p. vrnila državi od južne železnice ji dani obratni kapital in inventarno vrednost, tako da vse premoženje G. p. sedaj obstoji samo iz čistega dobička, ki bi se pravzaprav moral razdeliti med konzumente, zato da je G. p. last konzumentov in samosvoja pravna oseba.

Cetudi ne bi država prevzela G. p. od južne železnice, se s tem ta še nikakor ni pravno osamosvojila.

Vendar sodišče smatra, da je država od južne železnice G. p. prevzela, zlasti s tem, ko je začela ona upravljati. Kajti s navedb ob teh strank sledi, da je upravo G.

p. vodil komite za ishrano, obstoječ iz samih državnih uradnikov in osnovan nesporno na podlagi osnutka spremembe pravil, v tem namenu in pod temi pogojmi kot je osnutek določal, ta pa je izrecno določal, da so živilska skladischa direkcijske naprave in ne samostojna, iz česar po mnenju sodišča sledi, da je taka uprava — in taka še danes obstoji —

nastopala v imenu države in ne v imenu G. p. kot samostojne osebe.

Čeprav obstoji sedaj imovina G. p. le iz čistega dobička poslovanja G. p. to dejstvo samo ne zadostuje, da bi se nosilec lastnine še samo s tem spremeni. Organi G. p. so prodajali blago, lastnino drugega, južne železnice in zanj kasirali denar in zato je tudi čisti dobiček mogel postati lastnina le tega lastnika, ko ni zatrjevano, niti drugače razvidno dejstvo, ki

bi na zunaj kazalo voljo organov, da poslujejo in pridobivajo lastnino in imenu drugega kot dosedanjega lastnika.

Isti razlogi veljajo tudi za premotrivanje nespornega dejstva, da je gospodarska poslovalnica državi vrnila obratni kapital in plačala inventar. Ne vzrok in ustanovljeni akt samostojne osebnosti je moglo to dejstvo biti, temveč more biti le posledica osamosvojite, more pa biti tudi le računska operacija med posameznimi računskimi mestni istega lastnika — države.

Prav isto velja za ostala dejstva, ki jih tozadne navaja tožeca stranka, namreč da je G. p. plačevala davke, so bili njeni uradniki zavarovani pri OUZD in ministrstvo zabraca niti priznavalo svojstva državnih nameščencev, je to ministrstvo samo priznavalo G. p. za posebno od države ločeno institucijo, je G. p. posojevala državi denar.

Tozadno se še pripomni, da so tudi državni organi ob bistvu te institucije bili lahko v zmoti, z nobenem zatrjevanjem dejstvu pa ni videti ustanovnega akta, ravno v cilju ustanovitve izdanega, s katerim bi se G. p. pravno osamosvojila.

Zato G. p. kot samostojni pravni osebi niti priznavati pravne sposobnosti in je bilo izreči kot zgoraj.

2. Le pravna obveza tožencev napram tožniku bi mogla dati njemu pravico, da od njih zahteva dajatev, namreč opustitev likvidacije.

Tozadno tožnik zatrjuje le to, da je stalni odjemalec G. p. in mu zato pristoj sorazmerni del imovine G. p. kot solastnina, ter bi bil pomotno oškodovan, če se likvidacija izvrši.

Vendar kršenje gospodarskih interesov samo po sebi ne more utemeljiti pravice, da zahteva opustitev likvidacije, niti mu dejstev, da je odjemalec G. p. niti po zakonu, niti po nesporno veljavnih pravilih za živilska skladischa ne daje pravice družabniku ali sploh kakorkoli do solastnine imovine G. p., pri čemur se pripomni, da glasom čl. 27 cit. pravil odjemalcem ne pristoji nikakra pravica, da vplivajo na sklenitev likvidacije, na drugi strani pa z ozirom na prejšnja izvajanja sodišče smatra, da upravlja G. p. država.

Glede zatrjevanje solastnine na imovini se sodišče sklicuje na prejšnja izvajanja pri razmotrivanju pravne osebnosti G. p. in se le še pripomni, da bi tožnik po njegovih izvajanjih le morda kake obligatorične pravice do tega premoženja, nikakor pa ne solastnina.

Tožnik sam priznava G. p. svojstvo juristične osebe; pri tem položaju pa že iz tega razloga ne more v isti senci zase reklamirati solastnine, ker lastnina juristične osebe ne more obenem biti solastnina članov.

Zato njegov zahteve pod b), ne glede na to, da li ima pri tem položaju tožnik kak upravičen interes na tej ugotovitvi, v stvari sami ni upravičen.

Pri tem položaju, ko tožnik ne more preprečiti likvidacije ter mu ne gre solastnina na tej imovini,

odpade zanj vsak pravni interes

v smeri kot ga on zatrjuje za ugotovitev da je imovina G. p. last države ali ne. Že zato je bilo njegov zahteve pod a) zavrniti.

Vendar sodišče tudi v stvari sami smatra, da je G. p. imovina last države, in sicer z ozirom na prejšnja izvajanja in glede prevzema od južne železnice z ozirom na člene 10 odst. 3 (argumentum a contrarie) čl. 12, 25 rimskega pakta, 1., 2. pravil za živilska skladischa in ugotavljančev dejstvo, da imovina G. p. ni privatna, ampak obratna imovina južne železnice,

primerjajoč čl. 51 konc. listine za južno železnicu cit. pri A. Michel.

3. Izrek o stroških temelji na § 41 cpr. Priponni se še to-to: Konstrukcija G. p. kot juristične osebe, ki bi njej in ne državi pripadalo premoženje, bi bila ne sa-

mo prisiljena, ampak bi po tej konstrukciji tičnik za ishrano, obstoječ iz samih državnih uradnikov in osnovan nesporno na podlagi osnutka spremembe pravil, v tem namenu in pod temi pogojmi kot je osnutek določal, ta pa je izrecno določal, da so živilska skladischa direkcijske naprave in ne samostojna, iz česar po mnenju sodišča sledi, da je taka uprava — in taka še danes obstoji —

nastopala v imenu države in ne v imenu G. p. kot samostojne osebe.

Institucija bi sicer res služila v prid odjemalcu, toda samo radi tega bi odjemalcem ne mogel priznati (civilnopravni)

vpliv na upravo in nadaljni obstoj te institucije, drugače pa ni najti niti nastavkov kakih tozadne statutarnih določil.

4. Sodna temelji na priznanju in taksnem zakonu.

Proti tej razsodbi smo vložili priziv na drugo instanco.

Zar je to borba za željezničare?

»Udruženje jugoslavenskih nacionalnih željezničarja i brodara.

Zagreb 10. maja 1928.

Veliko poštovanje gospodine!

Slobodni smo u prigibu poslati Vam okružnicu, koju smo izdali našim podružnicama i članovima sa uputama za biranje radničkih povjerenika.

Umoljavamo Vas kao simpatizera Udruženja, da tim izborima posvetite Vašu cijenjenu pažnju kako bi se ti izbori što pravilnije sproveli i kako bi došli na taj način do jedne ustanove, koja će u mnogo čemu olakšati Vaša i naša nastojanja oko što veće i ljepše harmonije i skladne saradnje između Uprave i namještenika naše saobraćajne institucije.

Poznavajući Vas kao odličnog pobornika socijalne pravde uvjereni smo, da ćete založiti sav svoj upliv za čim pravilnije i svršishodnije provadjanje izbora.

Primite i ovom prilikom veliko poštovanje gospodine uvjerenje o našem doličnom poštovanju!«

Ovakav dopis uputilo je nacionalno željezničarsko udruženje iz Zagreba svima šefovima stanica, nadzirateljima pruga, šefovima ložionica itd, povodom njihove akcije oko »izbora« radničkih povjerenika. Mislimo, da je sadržaj dopisa dostatan i da on najbolje dokazuje, kako žuta narodna željezničarska organizacija nije nikakva organizacija, koja bi ma i jednu stvar radila u korist željezničara, već sve protiv njih. Zato nećemo zadržavati se na duljem komentaru tom dopisu i vjerujemo, da su željezničari dovoljno izobraženi i da će sa lahkoćom uvidjeti, da se takvim radom njihove najvažnije tekovine izdajnički upropasačuju. Jer što znači dati šefovima, da oni biraju povjerenike, koji će željezničke radnike pred njima braniti? Zar to nije isto, što i dati vuku, da ti čuva ovce! On će ih prvo prilikom požderati, pa tako će se dogoditi i sa onim povjerenicima, koje će si šefovi sami izabrati.

Ovim svojim postupkom — izdavanjem radničkih povjerenika u ruke šefova — žuti su dokazali još nešto: da su oni potpuno nesposobni, da ma kakvu moderniju tekovinu ispravno shvate i za korist željezničara jeiskoste. Da je i željezničkim radnicima

omogućeno biranje povjerenika, koji će ih pred pretpostavljenima braniti i biti tumačem njihovih želja i potreba, naša je zasluga i jedini mi smo se za tu tekvinu borili. Kad smo mi borili za radničke povjerenike započimali, mi smo bili daleko od tega da bi smatrali, da bi povjerenici budu organ šefova, već organ radnika. Kao takvi oni treba da zastupaju samo interes radnika i onih koji će ih birati, dočim interes šefova i pretpostavljenih treba da si brane oni sami. Da bi se radničkom povjereniku osigurala djelatnost u korist radnika, to je povjereniku zagarantovana stalnost u radu i nemože ga se otpuštati radi povjereničke funkcije. Tim odredbama dana je prilična garancija za mogućnost ispravnog rada povjerenika pa toga radi treba neodložno nastojati, da radnički povjerenici budu bili neuprivilisanom voljom radnika, a pogotovo neuprivilisanom sa strane šefova. Jer čim će takav upliv ma i neznatno biti po srijedi, onim časom je institucija radničkih povjerenika upropasena: tu će radnički povjerenici biti protiv radnika a ne za radnike. Kad bi žuti imali bar malo osjećaja i smisla za željezničke radnike, oni bi samo to morali predvidjeti i sami bi morali raditi na tome, da se izbori radničkih povjerenika, u koliko god je to više moguće, sprovode nezavisno od šefova i pretpostavljenih. Ali oni nit imaju smisla nit osjećaja za željezničare i zato tako izdajnički rade.

Dužnost je naših funkcionera i podružnica, da ovakve makinacije šefova i žutokljunaša sprječe. Radničke povjerenike treba da biraju radnici a ne šefovi i nadziratelji. Stoga će naši drugovi svagdje, gdje se pojave, žuti sa svojim povjerenicima šefova, istaći povjerenike radnika. U izboru za radničke povjerenike treba ulaziti odlučno i bezobzirno i mora se nastojati, da većina povjerenika bude naša t. j. radnička. Izdajstvo žutih treba svagdje žigosati i osuditi. Mjesto žutih i šefovskih povjerenika treba birati radničke — naše povjerenike.

Čudno postopanje nabavljačke zadruge.

Ko se je vršil letošnji občni zbor nabavljačke zadruge so posamezniki iznesli tudi očitke o upravnih stroških, zlasti izdatkih za gospode upravne in nadzorne odbornike. Preglevali smo zapisnik občnega zabora, ki na pr. vprašanje, izključitve Stankota na dolgo in široko obravnavata, ne piše pa n

kača pa rboj, a u njihovu zaštitu niko se ne diže. Niye ni šudo, jep naši radnici su u većini radikalni ili demokrati a ponemšto i »levičari«, pa tko še se onda brinuti za njih? Kad se sami ne brinu još manje še tko drugi!

M. X.

Daljni istupi iz nacionalne organizacije.

Istupanja iz žute narodne željezničarske organizacije sve su brojnija. U mjesecu maju najavili su svoj istup slijedeći članovi:

Matija Badanjak, Ivo Količ, Ivan Vidovičević, Blaž Cukušić, Franjo Vidovičević, Cukušić Ante, Vrdoljak

Frane, Trivić Nikola, Drolić Nikola, Jadrić Nikola, Petar Padjenović, Miloš Radjenović, Nikola Boksoj, Franjo Ivezić, Mato Miletić, Kesić Mile, Kušević Ivan, Čića Damilo, Šukutić Nikola, Nikola Merić, Ivaniš August i Agbaba Jovan.

I tako sve više tone čunić taj, što se zove žuti raj. Ali ne raj za siromašnu željezničarsku raju, već samo za izvjesnu željezničarsku gospodu.

Draga zdravila plačujete? Boljše je paziti, da bolezen sploh ne pride v hišo. Proč s škodljivcem Namesto prave kave piće »Žiko!« Ime »Žika« zadostuje. Napišite to ime v nakupovalno knjižico in dobiti može pravo »Žiko« v rdečih zavitkih.

Osemurni delovni čas in turnusi.

Osemurni delovni čas je najvažnejše merilo za ureditev dela, izrabo fizične in duševne sile delavca, ako le ima delavec svojemu delu primerno živiljensko eksistenco, da si je zmožen nadomestiti izrabljeno delovno moč.

Osemurni delovni čas se popolnoma upošteva na direkciji (kjer delajo dnevno 6 in pol ur), v administrativni službi izven direkcije ter deloma v delavnicih in kurilnicah. Kruto pa se ga krši v sekcijsah.

Ekskutivno osobje pa, ki je izmed gori navedenega osobja najbolj izpostavljen — vsem vremenskim in drugim neprikljam, opravlja najodgovornejšo in najgršo službo v željezniški stroki, je vedno z eno nogo v zaporu, z drugo v grobu, ne pozna že od časa prevzema bivše južne željeznic v državno upravo nikakega osemurnega delovnega časa.

Vlakospremimo in strojno osobje prebavi dve tretjini svojega časa v službi izven domovne postaje. V prenočevalnicah, ki še vedno niso urejene, si nabere navezeno osobje sproti raznovrstnega mrčesa in povroča vsled brezbržnosti željezničke uprave za zdravstvo odgovarjajoča prenočišča neizogiben preprič v družinskom živiljenju.

Nikdo, ki ne okusi sam, ne ve in ne zna ceniti, kaj se pravi počivati po naporni nočni službi, čeravno v skromni, pa v čisti svoji postelji.

Današnji turnusi vlakospremne in strojnega osobja ne odgovarjajo varnosti prometa, to pa vsled kronične bolezni par gospodov ljubljanske direkcije, ki smatrajo živ material manj vrednim od razbitih strojev in vagonov.

Ti gospodje drvijo gluhi in slepi naprej z izvajanjem redukcije, neozirajte se na še tako stvarne predloge prizadetega osobja.

Ceravno je generalna direkcija pozvala direkcijo, da naj skupno s prizadetim osobjem izdela turnuse, je direkcija izdala — neozirajte se na svojo izjavno deputacijo dne 19. aprila 1928, da bo vpoštovala dolobce v Pravilniku M. S. z dne 2. VI. 1920 št. 8334-I, to je 30 odstot. službe — tovorne turnuse za Maribor in Ljubljano gl. kol., kjer znaša služba 32 odstotkov, vracanano samo 1 uro priprave in posprave v domicilni postaji.

Faktično pa znaša služba po upravi izdanju turnusih 35 odstotkov, ker ni všečta 1 ura priprave in posprave izven domicilne postaje.

Turnuse, predložene po osobju, izdelane na podlagi pravilnika, 30 odstotkov službe (izven prtljažnega Lb. gl. kol.), pa je direkcija enostavno odklonila.

Bivša državna, kakor tudi juž. željeznička je priznala voznomu osobju nevstete nedelje in praznike, naporno službo v zimskem času in letni sezoni, ko vozno osobje po prirodi svoje službe ni deležno v turnusih določenih prostih dni. Redni letni dopust, ki ga določa zakon, pa za to osobje ob navedenem času sploh ne pride v poštov.

Vpoštovala je vsled tega vedno po osobju predložene turnuse.

Dnevna služba voznomu osobju znaša celih 9 ur dnevno, to pa brez vštetega šolskega podnika 5 ur mesečno in vedenega največkrat nepotrebne zasljevanja, da

zgubiš še tisti bori prosti čas doma, ki bi naj bila za odpočitek.

Gospoda v centrali s 6 in polnim delovnim časom, svobodnim počitkom ob nedeljah in praznikih ter miremnu nočnemu spanju naj ne provocira že do skrajnosti izmučeno vozno osobje.

Nekdaj, ko smo imeli strokovnjake na čelu in v vodstvu strojnegra in prometnega oddelka, smo imeli tudi kader vztrajnega, zdravega in energetičnega osobja.

Resnici na ljubo samo en primer: V zimski čas nazaj se ozrimo, ko smo imeli skozi 4 ali 5 dni občutno zimo 20 do 25 stopinj pod nivo. Odgovarala je takoj fizična sila nezadostno in s preslabo prehrano preskrbovanega delavca in uslužbenca, ko si s svojimi mesečnimi 750 do 950 dinarji ni v stanu izven skromne prehrane in stanovanja nič nabaviti. Obolelo in ostalo je doma nad 28 odstotkov ekskutivnega osobja. Kolika razlika je med postopanjem izkušenih prometnih načelnikov in referentov pred par leti in današnjimi gospodi, ki mislijo, da se da z odloki in kaznimi vse urediti.

Delo strokovnjakov je temeljilo samo na strokovnjaški podlagi. Zagovarjali so vztrajno in povsod svoje strokovnjaško, na stvari potrebi sestavljene proračune, ter prišli vsled doslednosti svojega dela v nemilost pri oni gospodi, ki je izročila željezniško upravo na milost in nemilost partizanskemu režimu.

Razočarani sedijo sedaj v zakotnih pisarnah direkcije in v administrativni službi ali pa so bili vpokojeni in na razpoloženje postavljeni.

Umevno je, da gospodje, ki imajo točasno diktatorsko moč in ne pozna težkih izkuštev družinskega živiljenja, pomankanja in bede — jih je vsled domišljije in prevzetnosti oblasti toliko pokvarila, da ne morejo več nazaj.

Z željezničarji naj bi živel kot ena sama družina. Služba sama nas vse, od najmlajšega delavca pa gori do načelnikov, ki predstavljajo upravo, najtesneje veže eden na drugega.

Zakaj pa ne bi vsi enotno in složno organizirani. Ako zahteva USZJ točno izvedbo 8urnika, koalicjsko pravo, minimalno eksistenco in spoštovanje obstoječih zakonov ter starostno in nezgodno zavarovanje, vodi vendar borbo najmanj toliko za uradnike kot za delavce.

Do časa, ko se uradnik ne bo zavedal, da je tudi on delavec in da spada v delavske vrste, bodo nosili strgane hlače.

Cas bi že bil, da se dvigne duševna, t. j. srčna kultura nad osebno domišljijo in egoizmom posameznika.

Željezničari, najprimernejše spričevalo si izstavimo s tem, da sklenemo vrste razredno bojevne organizacije USZJ, kjer je mesto za vsakega resnega borca in pokazimo meščansko režimskim organizacijam, da hočemo napraviti konec metanju nedolžnih in lačnih delavcev na cesto, odkrizati se nevzdržnih denarnih kazni ekskutivnega osobja, med željezničarji pa vzbudit bratsko in drugarsko ljubav do sotropin vseh panog željezničarske službe.

USZJ kot sestaven del velike Internac. Transp. Federacije v Amsterdamu maršira. Brezvestne izkorisčevalce in diktatorje pa je strah.

Dopisi.

Ljubljana glavni kolodvor.

Osobje postaje Ljubljana gl. kol. se upravičeno pritožuje nad neusmiljenim bičem, ki ga vihti nad podrejenim osobjem vodstvo postaje. Ne mine dan, da ne bi dobil ta ali oni uslužbenec iz tajništva odlok o izrečeni kazni. Vsi odloki pa brez izjeme na katerikoli slučaj, so si enaki in sicer se glase: »Ker se je ugotovilo po izvršeni preiskavi in zasljanju, da ste zakrivili nerednost, malomarnost, nepravilnost v izvrševanju službe, se kaznujete . . . Na tiskovini je končno še pripomnjeno, da zagovora ne priznajo. In res se ne prizna noben še tako tehten razlog v zagovoru. Vzemimo n. pr. slučaj **prerez tehnice**, ki sama na sebi ni nobena prometna nezgoda. Na zagovor se pokliče vse osobje, ki je opravljalo službo v istem okolišu in to ne glede na to, da blokovnik brez vseh pridrž-

Progovna sekcija Maribor, koroška proga.

Pri progovni sekcijsi Maribor koroška proga bi se imele vršiti volitve delavskih zaupnikov v soboto dne 26. maja 1928.

Ker pa je bila v določenem roku vložena samo lista saveza željezničarjev, je volilni odbor vse kandidate na tej listi proglašil za izvoljene.

Naši zaupniki za letos so sodruži: Fric Franc, prog. delavec, Bistrica-Limbuš; Pliberšek Franc, tesar, Počebrežje; Valenti Miha, prog. delavec, Studenci; Krištof Iv., mizar, Brezno; Krišan Franc, prog. delavec, Vučenica; Krajin Gašper, prog. delavec, Otiški vrh.

Dne 28. maja 1928 so se zaupniki konstituirali ter je bil izvoljen za predsednika zaupnikov s. Valenti, za tajnika pa s. Pliberšek.

Opozorjam vse delavce na koroški progi, da se za vse intervencijske obrača do gori navedenih zaupnikov, da jih predloži na rednih sejah, v **nujnih slučajih** pa se obrnite direktno na s. Valenti, Studenci pri Mariboru, Sokolska ulica 91.

Končno pa pozivamo vse še neorganizirane progovne delavce na koroški progi, da čim preje najdejo pravo pot in vstopijo v **armado razrednih borcev — v savez željezničarjev Jugoslavije**.

Kurilnica Ljubljana I.

Tudi pri nas se volitve delavskih zaupnikov niso vrstile, ker ni mogel glavni steber zvezte v naši kurilnici g. Novak pravočasno spraviti skupaj kandidatne liste. Dne 20. V. je potekel rok za vlaganje kandidatnih list (seveda s kandidati in ne **praznih tiskovin**), Novakova lista, oziroma »sporazumna lista nestrankarskih profesionistov in delavcev« podpisana od oblastnega odbora zveze pa se je pojavila šele 25. po kurilnici in takoj naredila sive lase g. Novaku. Na listi so namreč bili ljudje, ki absolutno s tako listo ne marajo imeti nikakih zvez ter so takoj zahtevali, da se jih iz liste črta.

Gospod Novak! Saj imate celo kurilnico za seboj in nešteto ljudi organiziranih v zvezi, pa bi ja lahko našli vsaj 12 nestrankarskih profesionistov za Vašo listo! Ker je bila torek vložena le ena lista je izvoljenih vseh 6 zaupnikov naših sodrugov in sicer:

Terškan Aleksander, kotlar; Raztresen Anton, izpiralec; Jakoš Ant., ključavničar; Ručigaj Ivan, premagar; Urbanec Ivan, mizar; Kušar Ivan, snažilec. Namestniki: Čameršnik Ivan, ključavničar; Novak Al., pepekar; Gruden Jože, premagar; Hlačar Josip, kotlar; Glavač Mart., pom. kurjač; Kucler Franc, kurjač. Jakoš, Gruden in Glavač so iz Zidanega mosta.

Po dolgih petih letih smo v kurilnici zopet dobili svoje zaupnike, ki bodo šli sedaj s podvovo silo na delo, da se zaščiti vse **preganjanje in delavstvu pripomore do njegovih pravic**.

Zaupniki bodo o svojem delu poročali vsemu delavstvu na rednih zaupniških sestankih.

Progovna sekcija Celje.

V določenem roku je za volitve delavskih zaupnikov vložil listo le **savez** in so vsled tega volitve odpadle. Imena izvoljenih zaupnikov priobčimo prihodnjič, ko se bo izvršilo konstituiranje zaupnikov.

Nadaljnje volitve.

Pri prog. sekcijsi Ljubljana gl. pr. so volitve 31. maja 1928; pri prog. sekcijsi Ptuj so volitve 8. junija t. l.; pri prog. sekcijsi Maribor gl. proga 2. in 3. junija t. l.; pri prog. sekcijsi Zidani most 16. junija t. l.; pri kurilnici Maribor 8. in 9. junija t. l.; pri kurilnici Ljubljana II, Jesenice in Novo mesto 4. in 5. junija 1928. Rezultate priobčimo prihodnjič.

Murska Sobota.

Po informacijah smo doznali, da se v Murski Soboti v kurilnici godi zopet nekaj izjemnega. Tamkajšnje kurjače se izrabljajo do skrajnosti in sicer, da baje mora kurjač nastopiti službo zjutraj ob 2. ali 3. uri in

vrši potem službo skoro do 10. ure zvečer. Ugotavljamo, da je kurjačeva služba najbolj naporna ter priporočamo upravi sami, da naj pošlje dotičnika, ki je tak odlok izdal, vsaj 14 dni delat službo kurjača, da v praksi izkusi sam svoja navodila.

Iz sekcij in strokovni vestnik.

Radi turnusa vlakospremnega osobja na Rakeku

sмо vložili, ker ni odgovarjal Surinemu delavniku, na direkcijo predlog novega turnusa. Na to vlogo je saobračajni oddelek dal sledenji odgovor:

Savez željezničarjev Jugoslavije
Ljubljana

Turjaški trg št. 2.

Na Vašo vlogo št. Ra 18 z dne 11. t. m. sporočamo:

Sedanji razpored vlakospremnega osobja v postaji Rakek z ozirom na manjšo jakost prometa in zlasti glede na to, da je osobju odmerjen ves prosti čas v domovni postaji in ima možnost vedno hraniti se doma, odgovarja stvarnim prilikam.

Ako bi se vlakovni promet v jeseni počačal in če bodo to dopuščale budžetne prilike, bo direkcija tedaj upeljala v Rakeku razpored po predlogu naslova v omenjeni vlogi.

Kaj je s temporerkami za progovne in kurilniške delavce?

Ko so bile progovnim in kurilniškim delavcem le vsled skrajno slabu sestavljenega pravilnika o voznih ugodnostih odvzete temporerke in vpeljane **tedenske uputnice za vožnjo v in iz službe**, smo takoj vložili na merodajna mesta spomenice, da se temporerke povrnejo, a brez uspeha.

Upamo, da se je v tem času tudi direkcija prepričala o nevzdržnosti teh uputnic, saj ima z njimi ogromno pisarniškega dela ter apeliramo na administrativni oddelek, da službeno sporoča v Beograd, da je izdajanje uputnic proti interesom službe ter naj zahteva stare temporerke nazaj. Čemu pač ta dvojna mera: pri prometu se lahko da temporerka v kurilnici in sekcijsi pa ne. Poleg tega velja uputnica le za enkratno vožnjo v in iz službe. Ali naj se delavec n. n. na Jesenicah, ki stanejo v Hrušici, opoldne brez karte pelje domov na kosilo, ali naj vedno kujuje režijske karte?

Te dni smo ponovno urgirali rešitev naše vloge, da se vsem delavcem, ki stanejo izven službenega mesta, izstavijo temporerke.

Tolmačenje državnega sveta, kako se delavcem vračuna služba povodom nastavitev.

samo na zatečeno osoblje u drž. saobrač. službi na dan 1. novembra 1923. god. a ne i na dnevnije postavljeno osoblje.

Iz toga proizilazi, da imenovani nije mogao dobiti drugi stepen osnovne plate.

Kretniki Vič: Vložena je intervencija za proste dneve.

Iz vlakospresme sekcijs.

(Naj pazno preberi tudi oni gospodje na direkciji, ki imajo revizijske sprevodnike pod komando!)

Zadnjic sem ti, dragi bralec, orisal življenje zavirača in sprevodnika tovornih vlakov. Danes ti pa hočem opisati one, ki so za stopnico višji in to so revizijski sprevodniki. To so namreč sprevodniki pri potniških in brzih vlakih. Ce se kaj voziš po železnici in tvoja vozna karta ni bila v redu, si gotovo imel opravka s takim sprevodnikom. Ti uslužbenci so za železnicu sila važni. So večinoma zato tukaj, da plačujejo železniški upravi šipe potniških vagonov, kar med vožnjo potniki vsled nerodnosti ali nesreče razbijajo. V današnjih težkih časih, ko je tako mala zasluzka in vse zelo draga, si kajpaj včasih kak reven potnik, ali pa tak, ki ne razloči prav med svojim in tujim, dovoli tak špas, da odnese zaveso z oken, medene kljuke, ogledala in tako šaro, ki je po njegovem mnenju v vozu samo napot. Seveda, če ga sprevodnik pri takem pridobitnem početju zasuci, plača potnik, če ima denar in če mu ne uide. Ali smola je v tem, da takšni poštenjakoviči izvršijo svoj posel najraje takrat, kadar ga sprevodnik ne vidi. In ce ga ne vidi in ne ujame, ne more od njega zahtevati denarja; tudi ga ne more izročiti postaji ali orožnikom v nadaljnjo postopanje. V takem slučaju naredi sprevodnik poročilo na direkcijo. Tam pa so zelo pametni ljudje, vse drugače kot pa ta sprevodnik, ki še tatu ne more ujeti. Pa mu odgovore na njegovo poročilo tako-le: **Vašega zagovora ne moremo upoštavati.** Ker ste svojo službo malomarno vršili s tem, da niste ugotovili krivca, ki je razbil šipo v vozu št.... ali ki je odnesel zaveso, ali ogledalo, medene kljuke itd., se Vam odtegne od Vaše plače znesek Din..... v smislu zakona o državnem prometnem osobju, člen ta in ta itd. Te že vidim, dragi bralec, da mi hočeš zopet ugovarjati, saj na to bi pa sprevodnik res lahko paziš. To pa res ni tako težko, da bi ne zapazil, kje je šipa počena ali razbita, kje manjka zavesa, ali ogledalo, kljuka itd. To res ni težko, če zapaziš še pravočasno, dokler jo dotični že ni odkuril z vlaka in če je še loko, ki krivca izda. Največkrat pa takrat ni nikogar več na licu mesta, ne krivca in ne onega, ki bi krivca izdal. Da boš prijatelj lažje razumel, kako se ta posel vrši, vzem si nekoliko časa ter se pejši z menoj. Pojdova iz Ljubljane ob 17.55 zvečer v Zagreb. Ti boš seveda potnik, jaz pa sprevodnik. Kakor vidiš, imam 5 potniških vozov, ki so do zadnjega kotička načrpani s potniki. Na hodnikih vse polno, da se ne preriješ nikam. Predno odpelje vlak, imam obilo posla, da razposajeno mladino spravim s stopnjic, da vsaj vrata lahko zaprem. Končno odpeljemo. Prijenem z revizijo voznih kart. Z največjo težavo se rijem med potniki, da kar teče od mene; in ti sam si sključen v kotu, da ti slabu prihaja. Ko sem v sredi voza, zažvenketka šipa nekje spredaj v četrtem vozu od mene, kjer se nahajam. Nek nerodež je hotel odpreti okno, ali pa je hotel naglo pogledati, če je že postaja blizu. Jaz jo seveda takoj odkurim naprej, da dobim krivca in da plača šipo. Ali ne moreš nikam naprej. Vse se drena k vratam, ker smo pred postajo. Medtem se že vlak ustavi; potniki skačejo iz vozov na levo in desno. Ko jo prisopiham do voza, kjer je razbita šipa, jo je krivec že popihal iz vlaka. Ce ni imel namena izstopiti v Zalogu, jo odkuri po drugi strani na drugi konec vlaka ter se tam vsede kot novodošel in se pelje mirno naprej. Ostali potniki so ga videni, da je izstopil in nikdo ga ne pozna, močga ga niti nočeo poznati.

Ko odpeljemo iz Zaloga, zatočim v kotu na hodniku tri postopače, ki nimajo voznih kart in tudi denarja ne. Mnenja so, da pač ni potrebno, vsako vožnjo plačati, češ, saj se gospodje tudi zastonj vozijo, zakaj bi se še režeš ne. S temim imam opravka do Lazu, kjer oddam enega postajenčniku, druga dva sta mi pa ušla z grožnjo: čakaj hudič, bova že prišla skupaj.

Končno pregledam do Litije mojih 5 vozov. Koliko jih je med tem že izstopilo iz vlaka brez kart, ne vem. Videl si prijatelj, da sem imel nad 200 ljudi za pregledati v teh vozeh. Ko jaz pridno pregledujem v enim vozu, se tisti, ki nimajo ravno čiste vesti, lepo po tihu izmučajo nazaj v one vozove, kjer sem že pregledoval. Za daljšo vožnjo jih tudi ta trik ne pomaga, ali za eno ali dve postaji se pa včasih posreči. Medtem pride g. revizor in malopričnežne založi; eden je imel kartu do Zaloga, a peljal se je do Kresnice. Drugi trdi z vso resnostjo, da je imel kartu po jo je izgubil. Tretji je zgubil denarnico z legitimacijo in kartu vred. Koncem koncem nareni revizor poročilo, da je pri ponovni reviziji za sprevodnikom Janezom N. našel potnike brez karte, za katere pa J. N. ni vedel. Kličojo ga k zaslišanju, kjer navede vse v svojo obrambo. A to nič ne pomaga. Nekega dne dobi v podpis kazenski odlok, kjer stoji lepo črno na belem v čistem materinskem jeziku: **Ker ste pri vlaku št. 613, dne ..., zagrešili malomarnost v službi s tem, da niste pregledali natančno vseh potnikov, se Vas kaznuje z globo 50 Din, katere se Vam odtegne naenkrat od Vaših prejemkov itd.** Ce se to večkrat pripeti, se

pa takega sprevodnika odtegne od osebnih vlakov ter se ga dodeli k tovornim vlakom. Tam prevaža les in živilo. Na boljšem je v toliko, ker ti predmeti ne znajo slepariti. Če n. pr. živila poškoduje voz, se nikamor ne umakne, tudi ne uide. Gospodar ali lastnik te živilne bo že poškodbo plačal.

Od Litije naprej se jih vlak začel zopet polniti. Med pregledom voznih kart se pride potožiti neka dama, da so moški vdrli v njen ženski oddelek. Grem tja in jih opozorim, da je to ženski oddelek, kjer moški ne smejo zavzeti mesta. Ali ti možakarji se malo zmenijo za moje opozorilo in trde, da se bodo vozili tam, kjer se bodo oni hoteli. Ker vztrajam pri svoji zahteve, naj zavzamejo drugod prazna mesta, so ti užaljeni. Grozijo mi's prijava na direkcijo, da sem siten in arogant. Jaz sem sorodnik načelnika N. N., pravi eden, in poznam predpise bolje kot Vi. Jaz sem prijatelj g. N. N. na direkciji in Vam bom pomagal, da boste proč prišli do te službe, ker potnike šikanirate in se nevljudo obnašate napram njim. Tretji pa pokaže tempoperko, kjer stoji črno na belem, da je ravnatelj N. N. in pravi: Z gosp. Dr. N. N. svaka in garantiram Vam, da ne boste več dolgo opravljali te službe. In končno se dama spriznjaz z dottičnimi gospodi, ki niso kar tako in pravi: Saj lahko tukaj ostaneš, mi ne bo tako strašno dolg čas. Ker pa moja opozorila na železniške predpise pri teh gospodih niso nič zaledla, sem nadaljnjo zahtevo po izpraznjenju ženskega oddelka opustil, ter šel vršit svojo železniških prometnih naprav.

Vlak pridrsa v Zidani most. Na peronu se šeta prometni kontrolor N. N. Že po aktovki ga poznam, kjer ima spravljene nagnade za vestne in pridne uslužbence. Tudi moji kavalirji v ženskem oddelku ga poznajo in ko se vlak vstavi, so že pri njemu. Zidaven razgovor in iskanje z očmi po vlaku mi da razumeti, da se pritožuje, ker sem jih med potom nekaj govoril o železniških predpisih. Pričakoval sem, da bom klican na razgovor na licu mesta, kjer bi lahko zahteval od dame, da prizna, da je zahtevala od mene, naj odstranim gospode iz ženskega oddelka. Pa ni bilo nič. Kavalirji niso prišli več v moj voz in tudi dama ne. Najbrž so si izbrali ugodnejši prostor. Čez nekaj dni sem bil klican na zagovor, ker sem bil v vlaku 613 z gospodom N. N. in N. nevljuden. Navedel sem do pičice vse, kar sem pač mogel, ker o nevljudnosti ni bilo niti govorja. Pomagalo ni nič. Dobil sem kazenski odlok, kjer je stalo naslednje: **Vašega zagovora ne moremo upoštavati itd.** kaznuje se Vas z 50 Din itd.

Ne bom ti, dragi prijatelj, opisal vožnje do Zagreba, ker si bil navzoč in si itak vse videl in slišal.

Naj ti zadostuje, če ti povem, da sem v Zagrebu oddal vlak v redu razen šipe, ki so mi jo med potom ubili in ki jo bom itak jaz plačal. Ko sem pa drugo jutro hotel pregledati garnituro, če je v redu, so ž njo nekje na drugem koncu postaje premikali. Še le tik pred odhodom vlaka so jo postavili na prostor. Vsudejo se potniki v vlak in pregledovanje garniture je bilo izključeno. V nekaj minutah smo odpeljali. Med vožnjo pa zapazim, da manjka pet zaves, ki so bila naravnost odrezana. Tam se je moralno muditi. Napišem poročilo, odkritočeno in resnično, nakar dobim odgovor, kakšnega sem pričakoval: Ker ste malomarno prevzeli vlak v Zagreb, ter niste javili in pustili potrditi manjšajočih zaves, se Vam odtegne znesek Din..... v dveh obrokih od plače.

Sedaj mislim, da imaš dovolj in da veš, da je revizijski sprevodnik za žel. upravo res zelo važen element. Če bi ne bilo teh, bi pač uprava sama morala plačati eventualne poškodbe. Tako jih pa plačujejo sprevodniki, uprava pa včakne dobiček.

Imel bi še marsikaj na srcu, kar bom pa napisal prihodnjic. Upam pa, da bodo vse izprevideli, da je služba revizijskega sprevodnika eksistenza, za katero nas lahko zavida sam minister saobračaja.

Sprevodnik Janez N.

Obsedno stanje snažilcev v kurilnici Ljubljana.

(Vsled pomanjkanja prostora 1. maja ni moglo biti priobčeno.)

Če opazujem v Ljubljani glav. kol. vidiš nekake čudne prikazni, namreč ljudi, ki hodijo po kolodvoru okoli vlaka z voza v voz in nosijo seboj metle, omele, smetišnice, lestvice in umazane cunje. Ko pa vprašam kakšne vrste so ti delavci, budem zvedel, da so to snažilci in snažilke voz, kateri imajo to delo, da očistijo vse osebne vozove v Ljubljano in skozi vozečih vlakov. »Aha, snažilci voz.« No pa poglejmo in opazujmo še malo to ubogo paro, kako se pohajo, skačejo iz vlaka v vlak, iz voza v voz in kaj ti delajo?

Vidimo jih, da spodmetajo, pometajo, drgajo, umivajo in mažejo. Drugi zopet hodijo okrog voza z lestvico kot dimnikarji in čistijo šipe in zunajnost voza.

Zopet druge vidim, kako vozijo na dvo-kolesnem vozu sod z vodo, eden se povspne z vrvjo na streho voza, drugi mu daje posede polne vode, katere vlači prvi s pomočjo vrvi na streho in polni rezervar z vodo.

Poglejmo pa zdaj one, ki snažijo notranjost in našteti vam hočem vse najboljše kar mora tak človek požreti. Toraj eden spodmeta izpod klopi, drugi za njim pometata, da se vzdiga milijonski bacilni prah, tretji briše prah po policah za prtljago in okvirjih, vratih in klopeh; četrti čisti šipe; peti čisti kar je najogabnejše in pri katerem je zaposlena ženska, stranička, umivalnica in pljuvalnike. Če bi ti dragi bralec samec

pogledal včasih v tako zvani »nužnik«, vrgli bi te zli duhovi v nezavest, kaj pa šele, ko moraš očistiti z roko in omelom, umiti pljuvalnik v katerem se nahaja različno barvan gnusoba da se ti ogabi vse.

Toraj dragi bralec, to so glavni obrisi tega tako higieničnega dela.

Zdaj pa poglejmo, kako se tej ubogi pari godi.

V službi jih je podnevi 14. med temi polovicu žensk, po noči 5. med temi samo ena ženska, katera ima to veselje, da smečišiti poprej povedano gnusobo.

Za očistiti imajo v 24 urah in ako so redne garniture 115 osebnih voz. Ob nedeljah in praznikih in ob izvanrednih časih pa toliko več.

Razdeljeni so na dve skupini, tako da jih je povsod polovica ali povsod prema zdaj pa naj delajo tako, da bo delo ob pravem času gotovo.

Prejšnje čase ko so bili še pod prometom, bilo jih je več in niso imeli toliko voz, odkar pa so pod kurilnico, jih pa preganajo kot vaške berače, ja še slabše rečeno, ker nikdo jih neče pripoznati za delavce kot take, tem manj pa, da so tudi oni delavci železniških prometnih naprav.

Plače so jim reducirali na najnižji nivo, zraven jim odtegnejo za kazen za vsak najmanjši prestopek in jih pošljejo na oddih v kurilnico čistiti kanale.

Torej jih je vedno manj, ker nadomeštila za njih ni. Oja, nadomeštili dobe ali v članki delavca, temveč nadzornika. Imajo itak že enega kot delovodjo imenovanega ali kurilniške uprave ima ta načrt da će da se enega nadzornika zraven, bo to delo sigurno izvršeno.

Tako je bil poslan pred nekaj meseci k njim neki veliki gospod, kateri bi bil baje moral stopiti zaradi svoje starosti in odslužnosti v pokoj. Ali ker pa v pokoju ta veliki gospod nima nikake komande, izprosil se je nazaj in poslali so ga v njih raj in postal je njih »oberpriganjač«.

Ali kaj si je usodil ta gospod; zapečatil je njih milo usodo, katero si delijo in povedano naj bo, obesil je nad nje obsedno stanje.

Namreč, dva moška, katera skupaj v zunajnosti čistita šipe, ne smeta biti več skupaj, temveč vsak zase, tako da si ona dva, ki sta pač tudi v nevarnosti, ne moreta eden drugega opozoriti na pretečo nevarnost. Misli si ta gospod, če bosta vsak zase, da se bosta bolj požurila, kateri boda več napravil, neglede da svojo nalogu tudi pravilno izvrši.

Reducirali so jim plače, reducirali obje, vzeli praznike, dopusti se le z težkoč dobitjo, to vse in še več pa jim kratki prejšnje pravice, katere so imeli pod prometom in na vse zadnje jim pa hočejo vzeti potom takih priganjačev še njihovo žensko čast. Ali še kaj več.

Poklicniki so ženske 16. aprila v kurilnico, da se javijo pri nekemu uradniku, ki jih pove: »Iz obsegnega stanja so obsojene na smrt; na mizi leži pola in se naj podpišejo, ker je radi njih trmosti moral prejšnji »oberpriganjač« zapustiti svojo službo.«

Da se pa sramota zakrije in ker jih ne bodo več rabili, so jih na papirju brez njih podpisov hoteli odpovedati in da so z dnem 1. jan. 1929 odpuščene. Dobili bodo nekak stroj, katerega bodo izstrelili in ta izstreljeni plin bo vzel vse vagone v zrak in jih temljično očistil. Vrtinega tega plina pa bo odprt tudi kurilniške strehe in očistil vso gnilobo, ki se nahaja pod to streho.

Iz centrale.

(Da si prihranimo poštnino, naj vsi zaupniki točno preberi ta odstavke.)

Obračune je pošljati redno do 20. vsaki mesec. Poslati je: plačilno polo ali kupone in blagajniški izpisek. Na čekovni položnici zadaj vedno navedite, zakaj je daren poslan (koliko članarin, vpisni itd.).

Prispevke za fond za žrtve pošljajte v bodoče redno na posebni čekovni položnici, ki se glasi na Konsumno društvo. Kjer teh položnic nimate, jih zahtevajte. Ako pošljate ta denar zajedno v dnevnom povzročate le dosti dela centralnemu blagajniku.

Prošnje za podporo morajo biti odbrane potom podružnice ali sekcije. Odbor mora na prošnjo napisati svoje mnenje in staviti predlog. Prošnje, ki ne bodo tako opremljene, bo centrala odklonila.

Obračun za koledar nekateri sodrži še doslej niso poslali. Kot zadnji rok za obračun odrejam 15. junij 1928.

Uradne ure v centrali so sicer dnevno od 9. do 12. ure in pop. od 14. do 18. ure. Da pa bomo zamogli redno obvladati ogromno delo v centrali, naprošamo vse sodruge, ki žele osebno goroviti s s. Stankotom, da pridejo v Ljubljano le ob torkih in četrtih od 8. do 12. ure ali popoldne od 14. do 18. ure, ker se bodo ta dva dneva reševali v prvi vrsti vse nujne stvari in bo sodrug Stanko na razpolago. Enako bo s. Stanko za razgovore na razpolago vseko prvo in tretjo nedeljo v mesecu od 9. do 12. ure dopoldne. Te dni torej sicer dnevno ob dve dobiti s. Stankotu v pisarni. Ostale dneve pa se bo v prvi vrsti reševalo dopole.

Kongresne slike in razglednice. Centrala ima na razpolago še nekaj slik in razglednice zadnjega kongresa. Opozarjam vse sodruge, ki so bili na kongresu, da si nabavijo za spomin sliko ali razglednice in sicer stane: